

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 30 listopada 2015 r. (znak (...)) Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. odmówił ubezpieczonemu K. W. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu decyzji wskazano, iż Lekarz Orzecznik ZUS orzeczeniem z dnia 2 listopada 2015 r. ustalił, że ubezpieczony jest całkowicie niezdolny do pracy do dnia 31 października 2016 r. z zaznaczeniem, że data powstania tej niezdolności to 23 kwietnia 2015 r., a zatem zgodnie z obowiązującymi przepisami w ostatnim dziesięcioleciu przed dniem powstania niezdolności do pracy, tj. w okresie od 23 kwietnia 2005 r. do 22 kwietnia 2015 r. z wymaganego 5-letniego okresu składkowego i nieskładkowego wnioskodawca udowodnił jedynie 1 miesiąc i 27 dni okresów składkowych. Natomiast w dziesięcioleciu przed zgłoszeniem wniosku o rentę z tytułu niezdolności do pracy tj. w okresie od 17 września 2005 r. do 16 września 2015 r. wnioskodawca udowodnił łącznie 2 miesiące i 16 dni, w tym okresów składkowych 1 miesiąc i 27 dni oraz okresów nieskładkowych 3 miesiące i 29 dni. Łącznie ubezpieczony udowodnił 19 lat, 10 miesięcy i 26 dni okresów składkowych, co powoduje brak posiadania 30-letniego okresu składkowego. Organ poinformował, że po ewentualnym uregulowaniu zaległości pewne okresy mogą być zaliczone do stażu pracy na wniosek (decyzja k. 78 akt ZUS).

W odwołaniu z dnia 15 grudnia 2015 r. wnioskodawca wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji i przyznanie mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy uznając ją za krzywdzącą, nie precyzując jednak wobec decyzji organu rentowego żadnych merytorycznych zarzutów, podkreślając, iż za sytuację odpowiada Urząd Skarbowy w Z., który pozbawił go pracy i środków do życia zajmując konto w banku i samochód ciężarowy służący do działalności gospodarczej. (odwołanie k. 2).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie wywodząc jak w uzasadnieniu decyzji (odpowiedź na odwołanie k. 13).

W licznych pismach procesowych wnioskodawca wskazywał na odpowiedzialność urzędników Urzędu Skarbowego w Z. / pismo k.15-16, 21, 26, 31/.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

K. W. urodził się (...) (okoliczności bezsporne).

W dniu 17 września 2015 r. K. W. złożył wniosek o przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (wniosek o rentę z tytułu niezdolności do pracy– k. 1-19 akt ZUS).

Wnioskodawca wg wpisu do ewidencji działalności gospodarczej prowadzi działalność gospodarczą od dnia 20 października 1990 r. wg stanu na dzień 29 grudnia 2004 r. polegającą na nieregularnym przewozie ładunków samochodem ciężarowym, skład opałowy, sprzedaż olejów, smarów i płynów przeznaczonych do pojazdów samochodowych / wpis k6 akt ZUS/.

Wnioskodawca posiada konto w banku Spółdzielczym w O. zajęte przez Urząd Skarbowy w Z. / niesporne, pismo k.6/.

Samochód ciężarowy marki (...) należący do wnioskodawcy sprzedano w drodze licytacji publicznej w dniu 9 września 2015 r. / niesporne, pismo k.7/.

Wnioskodawca znajduje się w trudnej sytuacji majątkowej / zawiadomienie k.16, pismo k.19,31, decyzja k.32, postanowienie k.34-35/.

Orzeczeniem Lekarza Orzecznika ZUS z dnia 2 listopada 2015 r. ubezpieczony został uznany za całkowicie niezdolnego do pracy do dnia 31 października 2016 r. W orzeczeniu ustalono, że niezdolność ta powstała 23 kwietnia 2015 r. Lekarz rozpoznał stan po udarze mózgowym z niedowładem prawostronnym w dniu 23 kwietnia 2015 r., naciśnienie

tętnicze kontrolowane farmakologicznie, zaburzenia depresyjne i niedosłuch odbiorczy. Przy dokonywaniu ustaleń orzeczniczych uwzględniono stopień naruszenia sprawności organizmu, rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, możliwość wykonywania dotychczasowej pracy, poziom wykształcenia, wiek, predyspozycje psychofizyczne (orzeczenie lekarza orzecznika k. 67/67v akt ZUS, opinia lekarska k.12 dokumentacji medycznej ZUS).

Od orzeczenia lekarza orzecznika wnioskodawca nie złożył sprzeciwu (bezsporne).

W dziesięcioleciu przed dniem zgłoszenia wniosku o rentę, tj. w okresie od 17 września 2005 r. do 16 września 2015 r. wnioskodawca udokumentował 2 miesiące i 16 dni, w tym okresów składkowych 1 miesiąc i 27 dni oraz okresów nieskładkowych 3 miesiące i 29 dni., z czego - zgodnie z art. 5 ust. 2 ww. ustawy - organ rentowy uwzględnił jedynie 19 dni, stanowiących 1/3 udowodnionych okresów składkowych, natomiast w dziesięcioleciu przed dniem powstania niezdolności do pracy, tj. od 23 kwietnia 2005 r. do 22 kwietnia 2015 r. wnioskodawca udokumentował łącznie 1 miesiąc i 27 dni okresów składkowych (wyliczenia k.64,77- akta ZUS).

Łączny bezsporny okres zatrudnienia wnioskodawcy udokumentowany na etapie postępowania przed organem rentowym wynosił 21 lat i 7 miesięcy, z czego organ rentowy uznał za udowodniony łączny okres składkowy wnioskodawcy wynoszący 19 lat, 10 miesięcy i 26 dni natomiast łączny okres nieskładkowy wynoszący 18 miesięcy i 4 dni.

Do okresów ubezpieczenia wnioskodawcy organ rentowy nie zaliczył:

- zatrudnienia wnioskodawcy w Firmie (...) J. Ł. w latach 1988-1990, ponieważ brak jest zgłoszenia do ubezpieczenia;
- okresów prowadzenia przez wnioskodawcę działalności gospodarczej od 1 października 2003 r. do 16 marca 2006 r. oraz od 18 kwietnia 2006 r. do 30 kwietnia 2006 r. oraz od 23 maja 2006 r. do 19 kwietnia 2015 r. z uwagi na nieopłacenie składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe.
- nieobecności usprawiedliwionej od 23 kwietnia 2015 r. do 19 maja 2015 r.

(karta przebiegu zatrudnienia – k.77-77v akt ZUS, notatka – k. 74, wniosek o potwierdzenie ubezpieczenia k.22, 31,33-34,35,36 , legitymacja ubezpieczeniowa k.7 akt ZUS).

Z legitymacji ubezpieczeniowej wnioskodawcy wynika zapis pracodawcy wnioskodawcy u J. T. Towarów w O. pomiędzy 9 wrzesień 1989 r. do 20 sierpnia 1990 r. /legitymacja ubezpieczeniowa k.7 akt ZUS).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy nie jest zasadne.

Zgodnie z treścią art. 57 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009r nr 153, poz.1227) ust. 1 renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki:

1) jest niezdolny do pracy;

2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy;

3) niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b, pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a, pkt 10 lit. a, pkt 11-12, 13 lit. a, pkt 14 lit. a i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-4, 5 lit. a, pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Tak więc renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu o ile kumulatywnie spełnił przesłanki ustawowe: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, niezdolność powstała w okresach wymienionych w cyt. artykule, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

2. Przepisu ust. 1 pkt 3 nie stosuje się do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy.

W oparciu o art. 12 ust. 1 wskazanej ustawy niezdolną do pracy w rozumieniu ustawy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu.

2. Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy.

3. Częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Na mocy art. 13 ust. 1 przy ocenie stopnia i przewidywanego okresu niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się:

1) stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji;

2) możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne.

Na mocy art. 58 ust.1 ustawy warunek posiadania wymaganego okresu składkowego i nieskładkowego, w myśl art. 57 ust. 1 pkt 2, uważa się za spełniony, gdy ubezpieczony osiągnął okres składkowy i nieskładkowy wynoszący łącznie co najmniej:

1) 1 rok - jeżeli niezdolność do pracy powstała przed ukończeniem 20 lat;

2) 2 lata - jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 20 do 22 lat;

3) 3 lata - jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 22 do 25 lat;

4) 4 lata - jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 25 do 30 lat;

5) 5 lat - jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 30 lat.

2. Okres, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, powinien przypadać w ciągu ostatniego dziesięciolecia przed zgłoszeniem wniosku o rentę lub przed dniem powstania niezdolności do pracy; do tego dziesięcioletniego okresu nie wlicza się okresów pobierania renty z tytułu niezdolności do pracy, renty szkoleniowej lub renty rodzinnej.

4. Przepisu ust. 2. nie stosuje się do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy, o który mowa w art. 6, wynoszący co najmniej 25 lat dla kobiety i 30 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy.

Wskazane w cyt. artykule 57 ustawy warunki muszą być spełnione kumulatywnie. Brak choćby jednego z nich powoduje brak prawa do świadczenia.

W przedmiotowej sprawie wnioskodawca spełniał przesłankę w postaci niezdolności do pracy, albowiem orzeczeniem Lekarza Orzecznika ZUS został on uznany za osobę całkowicie niezdolną do pracy do dnia 31 października 2016 r. Wskazać przy tym należy, że w przedmiotowej sprawie wnioskodawca nie kwestionował orzeczenia Lekarza Orzecznika ZUS (tak co do ustalonej daty powstania jego niezdolności do pracy, jak i co do ustalenia daty końcowej trwania tej niezdolności), wobec czego brak było podstaw do przeprowadzania przez Sąd na te okoliczności postępowania dowodowego obejmującego opinie biegłych sądowych.

Wnioskodawca nie spełnił jednak przesłanki posiadania wymaganego stażu pracy. Niezdolność do pracy wnioskodawcy powstała po ukończeniu przez niego 30 lat, a zatem wymagany w jego przypadku staż ubezpieczeniowy wynosi 5 lat. W ostatnim dziesięcioleciu przed powstaniem niezdolności do pracy oraz przed złożeniem wniosku o rentę nie wykazał on 5 lat okresów składkowych i nieskładkowych.

W dziesięcioleciu przed dniem zgłoszenia wniosku o rentę tj. w okresie od 17 września 2005 r. do 16 września 2015 r. wnioskodawca udokumentował 2 miesiące i 16 dni, w tym okresów składkowych 1 miesiąc i 27 dni oraz okresów nieskładkowych 3 miesiące i 29 dni, z czego - zgodnie z art. 5 ust. 2 ww. ustawy - organ rentowy prawidłowo uwzględnił jedynie 19 dni stanowiących 1/3 udowodnionych okresów składkowych.

Z kolei w dziesięcioleciu przed dniem powstania niezdolności do pracy, tj. od 23 kwietnia 2005 r. do 22 kwietnia 2015 r., wnioskodawca udokumentował jedynie 1 miesiąc i 27 dni okresów składkowych. Łączny udokumentowany staż pracy wnioskodawcy wynosił natomiast 19 lat, 10 miesięcy i 26 dni okresów składkowych. Tymczasem - zgodnie z art. 58 ust. 4 ww. ustawy - dla odstąpienia od spełnienia przez ubezpieczonego warunku koniecznego, w postaci wykazania 5-letniego okresu składkowego i nieskładkowego na przestrzeni ostatniego dziesięciolecia poprzedzającego dzień zgłoszenia wniosku o rentę lub dzień powstania niezdolności do pracy, ustawa wymaga udokumentowania okresu składkowego wynoszącego dla mężczyzny co najmniej 30 lat.

ZUS wskazywał w zaskarżonej decyzji, że w przypadku ewentualnego uregulowania zaległości pewne okresy mogą być zaliczone do stażu pracy na wniosek wnioskodawcy, jednakże strona skarżąca nie przedstawiła na tę okoliczność żadnych dowodów, a pouczona /k.23,37/, nie wskazała iż było inaczej i nie przedstawiła dowodów przeciwnych dotyczących zarówno opłacenia zaległości składkowych za wyżej wymieniony okres jak i innych dowodów świadczących o innej długości stażu pracy. Ponadto odwołujący nie kwestionował tych okresów skupiając się na niemożności zarobkowania po sprzedaniu w drodze przetargu publicznego należącego do niego samochodu (...), co miało miejsce w dniu 9 września 2015 r. /k.7/. Ewentualne zatrudnienie wnioskodawcy u J. T. Towarów w O. pomiędzy 9 wrzesień 1989 r. do 20 sierpnia 1990 r. także nie ma wpływu na 30 lat okresu składkowego uprawniającego do świadczenia rentowego, natomiast z prowadzonej działalności gospodarczej wynika obowiązek opłacania składek na ubezpieczenia społeczne.

Ponieważ jednak wszystkie warunki przyznania renty muszą być spełnione kumulatywnie czyli jednocześnie, a niespełnienie choćby jednego wyklucza możliwość przyznania świadczenia, zasadnie organ rentowy odmówił wnioskodawcy prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Podkreślenia także wymaga, iż nie uszła uwadze Sądu trudna sytuacja materialna wnioskodawcy, jednakże nie może ona zostać wzięta pod uwagę i uwzględniona, albowiem nie ma ona wpływu na prawo do świadczenia.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., oddalił odwołanie wnioskodawcy.